

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
belső farkasutczában 81 szám alatt.

Megjelen e lap hetenkint négyszer u. m. vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton.
Ara évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhavas sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr., majd azután minden hirdetés után 30 kr. bérlegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

KIADÓ-HIVATAL:
Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás

Lapunk folyama a jövő április 1-jén új évnegyedbe menvén át, tisztelettel kérjük fel t. cz. előfizetőinket további megrendeléseik megtételére.

Előfizetési ár:

April—decemberi folyamra . . . 9 frt.
Félévre . . . 6 „
Évnegyedre . . . 3 „ a. é.

Az előfizetési pénzek lapunk kiadó-hivatalába Stein J. középutcai könyvkereskedésébe bérmentve küldendők.

Kolozsvár, martius 10-kén 1862.

(D) Ki tagadhatja, hogy a tavasz közeledte a politikai világban is nagy események csiráit kezdi kivetni. Olvad a rideg tél jege, s alula korai növények tűnnek ki, melyeket a titkon működő természet plántált oda. Im a közéletben is jelenségek tűnnek föl, melyek a politikai élet utóbbi néma fagyja alatt beplántáltattak az emberek szívébe, gondolkodásmódjába.

A minap fejtegettük a napoleonidák helyzetét az ultramontanok és vörös köztársaságiak közt, s kimutatni törekedtünk, hogy ezen új dynastia még a társadalmi rend fönntartására nézve nagyobb szükségesség, hogy sem valamely európai nagyhatalmi coalitio megdöntése végett föllépnek; kiemeltük, hogy még most a napoleonidákat csak is maga Franciaország lehetne képes megbuktatni, ha fölemelné ellenök gyakorlott forradalmi fegyverét. De midőn egyfelől a Franciaország kebelében fölmerült nyugtalanságra, befogatásokra mutatánk, egyszersmind következtetésünk nem lehetett egyéb, mint hogy ma holnap a francia császár nyughatlan elméjű népének elfoglalása s szorakoztatása végett a cselekvés terén fogja istápolni az eddig vitt Kassandrai tanácsadó szereppel könnyen elhanyaglandó népszerűségét.

Minden nemzetnek van hiusága: az angolé a szabadság, a németé a cultura, a spanyolé a családi név, a magyaré a törvényszeretete s védelme; a francziáé a dicsőség, dicsőség akár csataterén, akár diplomatiában. A dicsőségért odaadja ő életét, sőt többet: oda szabadságát. Ez ország annyit változtatott magán, hogy előtte nincs semmi szent ereklje és korából; csak a harc dicsősége, mely világi nagyságát teremté és megőrizte.

Napoleon jólismeri kormányzottjai jellemét, s ha békés zsarnoksága alatt a francia türelem kezd kifáradni, a dicsőség csábító fényét mutatja fel előtte, s ezzel újra elvakítja őt az egyeduralom sötét képének látásától.

Láttuk, hogy az ultramontanok s legitimisták táborában oly mozgalmak keletkeztek, melyek kitörő jelei voltak az addig elfojtott lázas nyugtalanságnak; és im ma Napoleon herceget azon nagyszerű szónoklatát hozzák a lapok, melyet a martius 1-sői senatus ülésében tartott, s mely többé nem azon nyers szenvedélyesség hangján van tartva, minőt a legitimisták s ultramontanok nyersesége által nagy részben provocált vörös herceg a február 22-iki általunk is közreadott zajos beszédében kitüntetett.

A herceg utóbbi beszéde alapos történelmi idézetekkel fejtegeti az olasz egységi törekvések évszázados fejlődését; felmutatván, hasonló alapos adatokkal, annak alapokát a papi uralkodás örökösön rossz kormányzatában.

Sok nevezetes idézeteket hoz fel a régiebb korból, még többet az első császárság korából, midőn a pápa világi hatalmának az egyházra szorításában lön megállítva Olaszország megnyugtatójának lehetősége; és párhuzamba állítja első Napoleon nyilatkozatával III. Napoleonnak az utóbbi olasz hadjárat alatt és után követett eljárását, s abból azon következtetést vonja, hogy III. Napoleon nem akart el-

térni nagybátyja hagyományaitól. A pápai kormány mostani mindent megtagadó magatartását elemezve kinyilatkoztatja, hogy az olasz kérdés megért, s hogy Olaszországot saját egységének kiküzdése végett sorsára kell hagyni; ki kell vonni Rómából a francia véderőt, mely ott a francia nemzet gondolkozása módjával ellenkező szerepre van kárhoztatva.

És itt a herceg megint nyilvánosan utal a forradalom jogára, föltéve azon kérdést, ha több-e Róma mint más közönséges város? így felel: „Nem; ily eszme ellen tiltakozik mind az ész, mind a közjog. Rómában a népek ugyanazon joggal bírnak mint Turinban, Brüsszelben, Párisban s egész Európában; meg van azon joguk, melyet a belgák gyakoroltak, midőn a hollandi királyt elkergették, s e jogot a rómaiak is gyakorolhatták volna, ha nincsenek ott Franciaország katonái, gyakorolhatták volna azt mérséklettel okosan. Felettök csak a történelem ítélhet, de a diplomatia nem, és senkinek sincs joga expeditiót rendelni ellenök.”

E herceg ezen corollariuma nyílt ujjmutatás arra, hogy mihelyt a francia fegyveres erő kihúzódik Rómából, Róma népe azonnal keljen föl, verje szét a papi kormányt, de legyen mérsékelt és okos, azaz: ne bántsa a pápa szentelt személyét, és tisztelje őt mint nem ugyan világi, de egyházi fejt.

A herceg e beszédében feltűnő az, hogy egyenesen Róma ellen van intézve, de Velenczét nem bántja; kimondja ugyan rokonszenvét Velencze iránt, de egyszersmind kimondja, hogy Velenczét európai kötések biztosítván Ausztria részére, annak sorsa nincs a francziák kezében, ellenben Róma Franciaország fegyveres hatalma alatt áll, és ennek sorsa felett intézkedhetik.

Ezen vélemény igaz, hogy ellenkezik a herceg minapi nyilatkozatával, melyben a francia császárságot élő forradalomnak, s az 1815-diki szerződések fölszakgatásának nevezi; de éppen azért, hogy mostani nyilatkozatában már ama szerződést Velenczére nézve respectálja, azt sejtjük, hogy a herceg nyilatkozata nagy részben sugalmazva van, s a velencei kérdést megelőzőleg a pápa világi hatalmának kérdése tetteles eldöntés alá kerül.

Meg van e szerint fordítva azon politika, melyet a múlt évben Kossuth indítványozott, s mely oda ment ki, hogy a római kérdés Velenczénél oldassék meg; s mely annak idejében az olasz politikusoknál nagy viszhangra talált. A napoleoni politika azonban magára nézve óvatosabb, ő nem akar okot adni Ausztriának, hogy fegyvererővel fölléphessen; ő Rómára mutat, e város Olaszország fővárosává van hivatva. Fénykörében egy nagy Olaszország fog egyesülni, mely megerősödvé s a francia szövetségben bízva, évek vagy évtizedek múlva képes lesz Ausztriával Velenczeért megküzdeni.

Ez azon irány, melyet a „vörös herceg” beszédjéből s annak háttéréből kivehetünk. Mennyiben osztja nézeteit a császár? az még nincs leleplezve; de az utóbbi időkben semmi jelét sem láttuk annak, hogy a császár és herceg közt valamely viszály létezett volna, és így nagyon valószínű, hogy ezen erős és alaposan szerkeztett szónoklat előhíre azon politikának, mely az olasz egység művét befejezni törekszik.

Laguerronnière vicomte beszéde

a francia senatus febr. 23-diki ülésében. (Folyt. és vége.)

Laguerronnière. Villafrancában, valamint Sebastopolban szabadelvű, de nem forradalmi politikát követünk. Ezután felhozza, mikép a múlt évben három uralkodó találkozott „oly szándékkal, mit a történelem nem hozott világosságra, de a mely borus napok emlékeztetést látszott viszáldéni.” Hogy azonban szándékukkal felhagytak, azt ismét Franciaország mérsékelt politikájának köszönhetni. Ezután elősorolja, mikép az olasz szövetség elébe, mit a császár ajánlott, három akadály gördült elő: Turin, mely e combination már túl; Róma, mely mögötte volt; s Velencze, mely még nem lévén olasz, mint e terület birtokosa, Ausztriának is részt kell vala vennie a szövetségben. A zürichi szerződést dicséri a szónok, de nehezen volt kivitethető. Igen késő volt Solferino után a szövetség, és igen korán Velencze felszabadítására nézve.

Ezután elősorolja, mikép a francia kormány a piemonti politikának ellene állt és különösen négy főpontot emel ki: a hercegségek bekebelezését; a nápolyi királyság ellen intézett támadást; a pápai államokba történt benyomulást és az olasz királyság elismerését.

A francia kormány e négy pontra nézve következő politikát követett: A toscánai hűség bekebelezése ellen tiltakozott, s Thouvenel jegyzékében a hűség visszaállítását követelte.

1860. július 9-én Szičiliát megtámadták, a császár kormánya irt Persigny akkori londoni követnek, hogy Angliával egyetértésre lépjen az iránt, hogy Turint Nápolyi, északot dél felé kibékítsék s két nagy államot, északit és délit alapítsanak.

Igy a szövetség eszméje ismét fenn volt tartva. Ámde tanácsaink és intéseink ellenére Garibaldi october 1-sőjén 1860-ban a nápolyi területre kiszállott. Mi biztattuk a nápolyi királyt, hogy engedményeit, melyek későn jöttek, tovább folytassa, s felszólítottuk Angliát, hogy velünk tartson. Anglia vonakodott, mi tehát elküldöttük hajóhadunkat Gaeta védelmére, jóakarattal tanúsítására a fiatal király iránt, ki ha nem bírt elég idővel uralkodni megtanulni, becsülettel bukkott meg. (Helyeslés.)

A pápai területbe nyomulás alkalmából emlékeztetbe hozza a szónok, mikép a császár kormánya nem késétt megszakitni a diplomatiái összeköttetést a turini kabinettel. Ez nem elég, megszálló hadunkat Rómában megkötöztették, a benyomulás határait megszábtuk, s zászlóinkat sz. Péter öröksége határaitra feltűztve, ezt mondtuk a benyomulónak: „ne tovább.” (Élénk helyeslés.)

Ezenben Cavour meghalt; mit volt tennünk a mozgásban, mely utána következett, haladásunk nemcsak kárhoztatás volt, vesztélyé vált Itáliára nézve; kormányunk ekkor elhatározza, hogy az olasz királyságot elismeri, azonban az elismerést fennhagyásokkal kísérté, mely politikánk állandóságát tanúsítja. Idézi Thouvenelnek az elismerést illető jegyzékét.

Ime ez a mi politikánk. Minden pontot illetőleg szenvedőleges, egyedül Rómára nézve tevőleges, melyet zászlóinkkal védünk.”

Szónok fájlatja a pápaságot és Itáliát elválasztó antagonizmust.

A fődolog most, hogy Róma független helyzetében, s a pápa birtokában maradjon, mert addig az olasz királyság nem veendi magára ama jelmezt, ama határozott alakot, mely a francia és európai társadalom felzavarja. Ez ha megtörténik: a mi szabadságunk s támogatásunkkal történik meg. De ekkor Franciaország bizonytalan jövőnek néz elébe; ekkor a conservatív elveknek borzasztó csapás és a forradalmi elemnek ellenállhatlan lendület lenne adva. (Élénk helyeslés.)

1789 óta Franciaország democrata. Azonban az első consul átlátván, mikép a democratia hit nélkül a társadalmi renddel össze nem fér, megkötötte a concordátumot, mely az állam viszonyát az egyházhoz szabályozza. Kik az egyházat az államnak alá akarják rendelni, vagy megfordítva, helytelenül cselekesznek, az ebből származó zavar veszélyes és forradalmi lenne.

A császár olaszországi politikáját két szóval jellemzé, kimondá, mikép nem akar sem forradalmat, sem reactiót. Ez legyen a mi politikánk. Nem engedhetjük, hogy Ausztria újabb győzelmével Magenta és Solferino emléket eltörölje, de a forradalomnak sem nyújthatunk kezét Róma kiürítésére.

Rómában ugyanazon indokok tartanak, melyek 1849-ben oda vezettek; római megszállásunk, meg kell vallanom, sajnálandó; de nem egyéb mint a világi védelem gyakorlása, melyet Franciaország gyakorol. Annak vége lehet, de van valami, a mi fennmarad és ez a jog, melyet gyakorlunk. És ha fegyverünket visszavonjuk, fegyverünk árnyéka elég leend a pápa védelmére az örök városban. (Helyeslés.)

Jól tudom, hogy tanácsainkat rosszul értették, nem becsülték meg. Jól tudom, hogy a pápai világi hatalomnak gyökeres módosításokon kell átmennie, s hogy nagy akadályokat kell leküzdnetünk. Rómában kétség kívül nem azért mulatunk, hogy a mértéktelen követelések és a hajthatlan közt az egysenlyt fenntartsuk. Vizsgáljuk ottlétünk okait. A mi a hajthatlan visszautasításokat illeti, meg kell különböztetnünk azokat, melyek Turint és melyek Franciaországot illetik.

Turinban a javaslatok mindig ugyanazok, t. i. kérésék meg a pápa, hogy foglalja el helyét. Franciaországgal szemben a dolog máskép áll. Ezek fokozatosan változtak, javasoltunk előbb az olasz szövetséget a pápa tiszteletbeli elnökségével, a vicariatus és a legatiók biztosítását Franciaország által; minden visszautasított. Oh! ha valami rendes szövetségesről lett volna szó, mely jó szolgálatainkat félreismeré, nem sokat veszülk vala számba az egészet; de itt oly uralkodóról van szó, ki egyszersmind az egyház feje, s nem szabad tőle visszavonulnunk, még akkor sem, ha beavatkozásunk félreismertetik. (Helyes.)

Hogy tehát e védőkéség fennálljon és valódi legyen, meg kell szüntetni Turinban a mértéktelen követeléseket épen úgy, mint a határozott ellenállást Rómában. Meg kell mondanunk Rómában, egyezzenek belé a területi átengedésbe, mely területi uralmat megszentelíti, és alkalmazza annak reformokat a belkormányzatban, minőt a század szel-

Tennessee tényleg az unioba visszakebelezetteknek tekintendők.

Uj-York, febr. 21. A lapok a mexikói monarchia ellen nyilatkoznak. Savanna bevétel nem valósult. A támadási készületek folytattnak. A külszövetkezetek ki vannak ütve Missouriból.

Ujabbak. A „P. Lloyd”-nak egy bécsi, mart. 7. ről kelt tudósítása szerint az államminiszteriumban, hirtelen következő program volt megállítva a magyar kérdés további kezelésére nézve: „Az erdélyi országgyűlést egybe hívják s felszólítják, hogy a reichsrathba követeket küldjön. Az mindegy, hogy a magyarok és székelyek elmennek-e az országgyűlésre vagy sem. Ha egy országgyűlési kevesebbség küldeni fog a reichsrathba, a részt az egész helyett veendő, s Erdélyt úgy tekintik, mint a mely a reichsrathban képviselve van. Ha az országgyűlésen, minden feltétel ellenére, egy kevesebbségi választás sem sikerülne, közvetlen választást fogunk megrendelni, s a reichsrathnak ez esetben is meg kell elégedni aval, a mit kap; ha végtelkre kerül a dolog, Szeben fog Erdélynek nyilváníttatni. Mig Erdélyt illetéknépen nyerik meg a reichsrathnak, Magyarországon legelőbb is a hivatalnokok névsorát „tisztítják meg”, az-az: kitorlik belőle mindazon egyéneket, kik a „Donau Ztg.” szerint „meg nem bízhatók és rajongók”. E megtörténvén gr. Forgáchhoz parancs fog menni, hogy Ma-

gyarországban is rendelje meg a közvetlen választást. Ha gr. Forgách, a mint előre látható, vonakodni fog, eltolják, s ideiglenesen gr. Nádasdy veendő a magyar kancellária vezetését is. Arra számítanak, hogy legalább a nem magyar nemzetiségekből minoritások választani fognak.” Ujságról tisztunknál fogva közöljük e hirt, minden képtelensége mellett, úgy a mint a „P. L.”-ban olvassuk.

— Párisi legújabb tudósítások szerint a hangulat sokat csillapult. A befogottak közül többeket szabadon bocsátottak; a bentartottak ellen nem „összeesküvés”, hanem legfeljebb titkos társaságbeli részvétel bizonyul be. A császárnak a Montauban-féle ügyben irt közvetítő levelét a törvényhozó test nagy lelkesedéssel fogadta.

— E hó 4-én érkezett Civita-vechiába egy francia hadi gőzös, mely ágyukat, hadiszert és katonákat szállított a romai francia őrség számára.

— Turin, mart. 7. Cordova beadta lemondását s Goggi nevezetett ki igazságügyminiszterré. Az „Opinione” kelti, hogy Durandó elvállalja a külügyi tárczát egy oly miniszteriumban, mely az országban csekély rokonszenvre talál.

— Páris, mart. 6. A császár ma fogadta a senatus választfelirati küldöttségét. Örömet nyilváníttotta, hogy az élénk viták után, majdnem minden szavazat egyesült a választfelirat mérsékeltbb szerkezetével; igazolván

ez által Bossuet ama mondatát, hogy az igazságon alapuló mérséklet, az emberi dolgok legerősebb támasza.

— Athéne, mart. 1. A felkelők egy emlékiratot nyújtottak át Orosz-, Angol- és Franciaország követének, melyet ezek elküldöttek kormányaikhoz. A közböcsánatot viszszaautasítják s Nauplia erősítésén dolgoznak.

— A joniai parlament mart. 4-én tartotta első ülését. A korelnök Livada felhívta a követeket, hogy jellemsék ki Görögországgal egyesülés iránti kívánataikat. Mire a követek csaknem mindnyájan az egyesülés mellett nyilatkoztak; s azt hiszik a gyűlés egyértelműleg fog ily szellemben határozni.

— Frankfurt, mart. 3. A mai szövetségi ülésben Ausztria és Poroszország, Kurhessent illetőleg az 1831-i alkotmány visszaállítását indítványozták, a főrendi jogok tekintetbe vételével, s azt tartva a szövetségi törvényekkel összhangzás alkotmányos helyreállítását.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

Martius 10-én: Nemzeti kölcsön 83.95. 5% Metalliques 70.35. Bank-részvény 825.—. Hitel-részvény 199.—. Váltó Londonra 137.60. Ezüst 136.50. Arany 6.54 1/2.

Martius 8-án: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 71.—. Erdélyi 67.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

HIVATALOS.

5118 1862. (528)

Bukovinában a marhavész már múltban lévén, ennél fogva a bukovinai határszélén a szarvasmarhákra nézt eddig fennállott tíz napi vesztelő idő öt napra szálított le, Moldova felől pedig az ottan még folyást tartó marhavész-járvány miatt húsz napra határozatott. Kolozsvárt, 1862 martius 7-én.

5240. 1862. (529)

Az oláhországi kormányáltal, az erdélyi juhok közt állítólag kiütött juh-járványos dög ötletéből ezeknek oda behajtása tiltatott volt, hosszabb hivatalos tárgyalás következtében azonban mind Oláhországban, mind Erdélyben a juhok és marhák között létező teljesen megnyugtató egészségi állapot bebizonyulván, a tilalom megszüntetett, s a juhoknak vízszint behajtása Oláhországba főlzabadtatott. — Mi is ezennel közírt tétetik. Kolozsvárt, 1862 martius 7-én.

(525)

Sz. 954

Pályázat.

A Nagy-szebeni postahivatalnál egy utolsó osztály járulnoki állomás 315 frt évi fizetés és 400 frtnyi biztosíték lefizetése mellett, betöltendő. —

A kellőleg okmányolt kérvények folyó martius hó végéig ezen postahivatalnál beadandók.

Nagy-Szeben, martius 4-én 1862.

Az erdélyi cs. k. postaigazgatóságtól.

(526)

Sz. 864. 1862

Pályázat.

A Nagy-szebeni postahivatalnál a fizetés nélküli gyakornoki állomás betöltendő. A kérvények, jelesen egy belöldi főgymnasium, vagy főreáltanoda, avagy ezekkel hasonló tanodában nyert iskolai képzettséggel, vagy más uton nyert, a posta szolgálatra szükséges előképzettség, valamint s főleg a hazai nyelvek képessége kimutatása és egy jogerősen ellátási bizonylat, a hatósági megerősítéssel, hogy a kiállító az elvált kötelezettségek megfizetése képes is, mellékelte mellett, folyó évi martius végéig ezen postaigazgatóságnál beadandók, megjegyeztetvén, hogy a végleges felvétel három havi próba-gyakorlat és ezalatti megfelelő alkalmazás után történni és a jelölt feleskedtetni fog.

Az eskü letételi naptól a szolgálati idő számíttatik. Nagy-Szeben, martius 4-én 1862. Az erdélyi cs. kir. postaigazgatóságtól.

(527)

674 1862

Hirdetmény.

M. Vásárhely sz. kir. város Tanácsa tudatja, miként folyó 1862-ik évi mártius 26-ik napján délelőtt 10 óraker a tanács-háznál megkezdendő árverés utján idei aprilis 1-ső napjától 1865-ik évi october hó utolsó napjáig terjedő időre a városi közönség részéről haszonbérbe adandó lésezen:

1-ör. A hidvám vételi jog, vámbázzal. —
2-ör. A barom-piaczon heti és országos vásárok alkalmával bor, pálinka és ser árulási jog. A haszonbéri feltételek a tanács irodájában naponta megtekinthetők, melyre az árverezni kívánók azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy a hidvám vételi felkiáltandó jelen haszonbéri 5286 o. é. frt. és a barom-piaczoni bor, pálinka és ser árulási jog 200 o. é. forint 10 százalékjának, mint bánatpénznek előre leendő letétele után szólhatnak hozzá. — Továbbá idegen árverezők erkölcsi maguk-viseletét hiteles bizonyítvánnyal kötelesek az árverező bizottmány előtt igazolni.

Maros-vásárhelyi tanács üléséből, 1862 februar 21-én.

kiadta:

Pajna Ferencz, id. jegyző.

(516)

66. 1862

Hirdetmény.

A szamosújvári országos fenytő intézet igazgatósága által ezennel közírt tétetik, miszerint folyó év aprilis 8-án azon igazgatóság irodájában felsőbb engedély következtében három egymástól elkülönített, az azon intézetbeli fegyverek számára az 1861 és e folyó 1862-ik évre szükségeltető, és pedig:

1-ör. Az öltöny, ágy és fehérneműről és az ottani kórház számára szállítandó papucs bőr anyagokról u. m.

4084 2/3 rőf, egy rőf szélességű sávoly.

6722 rőf

3764 3/4 rőf 24" szélességű lábraválonak házi vászon.

4207 2/3 rőf, egy rőf szélességű szalmazsáknak való vászon.

400

560 darab kék félnyakkendő.

326 2/3 tuczet fekete } nagy csontgomb.

749 1/3 " fehér

53 17/150 font erős szürke házi czérna, egy fontba 1500 szál számítandó, és

80 pár papucsot szükségeltető bőrneműről mely, egy pár marhabőr főbőről, egy

pár cserestálp és egy pár talpbéllésből áll, egy

2-ör. A bilincsvasakhoz megkívántató 800 font Vajda-hunyadi sinvasról, egy második és

3-ör. 79 darab kupás bádóg sajkákról, egy harmadik írásos ajánlatokkal eszközözendő árcsökkenés fog tartatni. —

A vállalkozók írásos ajánlatokat a kitűzött időig, és a napon 12 óráig, szabályszerű bélyeggel, és az első pont alatt kijelölt fehérmű és kelmék próbamustrájával, és 300 frt osztr. ért. bánatpénzzel ellátva, a más két pont alatt kiírt árcsökkenésnélpe dig az általuk szállítani ajánlott anyagok értéke összegének 5%-val, mint bánatpénzzel megerhelve és valamint az ajánlott tárgyak egyes árának számokkal és betűkkel tisztá és olvasható, úgy nemkülömbben saját neveik és lakhelyük értelmes kitételeikkel megírva, azon fenytő intézet igazgatóságához beadhatják; — megjegyzendő azonban, hogy minden vállalkozó azon kötelezettségnek, miszerint a kelmék minősége és mennyisége felett netalan ha több, vagy kevesebb lenne szűkséges, mint jelenleg kiírtatik, egyedül az igazgatóság határozandó, és hogy az igazgatóság által feltett szorosabb feltételek, melyek mától fogva ugyanottan a rendes hivatalos órákban minden nap megtekinthetők, — minden ajánlkozó előtt már, mint ömreteresnek tekintetendők, magát egyáltalában aláveti.

Szamos-Ujvárában, februar 27 1862.

Rácz, várnagy.

NEM HIVATALOS.

(531)

E folyó 1862-ik év martius hava 16-án báró Radák Istvánné ö nmlga bányabükki országút melletti köfogadója, a hozzátartozó kerttel, réttel és törökbuza-földdel, továbbá az ö nagysága és gróf Mikó Imre ur ö nmlga bányabükki közös keresmárlái joga, két fogadó-házzal s ezek mellett levő kerttel és végre gróf Mikó Imre ur ö nmlga országút mellett fekvő ugynevezett Sarga-fogadója a hozzá tartozó kerttel, réttel s törökbuza-földdel és ugyan az ö nmlga Pusztaszent-mártoni keresmárlái joga a jövő Szt-györgynapon kezdve 3 egy-másután évekre külön külön haszonbérbe kiadatnak. — A bérleti szándékozók 100 forint bánatpénzzel ellátva jelenjenek meg a fennírt napon délután 2 órára a gróf Mikó Imre ur ö nmlga bányabükki udvarában.

(530)

Hórihotzky Zipser István asztalos-mester közírt teszi, miszerint eddigi lakását és mivhelyét átalteven Bonczidára: — elvállal mindenféle butorok, kisebb nagyobb épületi munkák, parketók készítését és bérakását, — megrendeléseket elfogad személyesen, vagy a választú postán bérmentes levél által.

(522)

SCHÜTZ KÁROLY kereskedésében éppen most érkezett friss **burgundi répa**, francia **Ráy fü**, **vetemény-** és **viola-magvak** találtnak.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, **Wittich Józsefnél** Maros-Vásárhelyt, **Dobray Nándornál** S.-Udvarhelyt, **Barthos Domokosnál** S.-Szentgyörgyön

kapható:

A magyarnyelv szótára.

A magyar tudományos akadémia megbízásából készítették **Czuczor Gergely** és **Fogarasi János**, magy. t. akadémiai rendes tagok.

I. I. A—Általvén. Ára 1 frt,

A fertály mágnások.

Regény két kötetben, írta **Rózsaági Antal**. Ára 2 frt 50 kr.

Latin-, német-, magyar

ÁTALÁNOS TISZTI SZÓTÁR

Írta Dr. **KELEMEN MÓR** ügyvéd.

Átnézte Dr. **BALLAGI MÓR** tanár. Ára 50 kr.

Gr. MONTE CRISTO,

Regény **Dumas Sándortól**. Francziából fordította **Sio**. I-ső, II-dik, III-dik kötete. Egy-egy kötet ára 30 kr.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)